

Beroep ingesteld op 13 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-88/06)

(2006/C 108/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J. Enegren en I. Kaufmann-Bühler, gemachtigden)

Verweerder: Ierland

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 tot wijziging van richtlijn 89/655/EEG van de Raad betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (2e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 19 juli 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 195 van 19.7.2001, blz. 46.

Hogere voorziening ingesteld op 15 februari 2006 door Bausch & Lomb Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 november 2005 in zaak T-154/03, Biofarma SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Bausch & Lomb Inc. (vertegenwoordigers: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber en E. Kohner, solicitors)

Andere partijen in de procedure: 1. Biofarma SA; 2. Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van rekwirante

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- te gelasten dat de beslissing van de derde kamer van beroep van het BHIM van 5 februari 2003 uitwerking krijgt;
- het BHIM te gelasten, het aangevraagde merk op naam van rekwirante in te schrijven;
- de tegenpartij te verwijzen in de kosten van de procedure in hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante verzoekt het Hof, het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (hierna: „Gerecht”) te vernietigen op de volgende gronden:

Het Gerecht heeft in zijn arrest geoordeeld dat er bij het publiek gevaar van verwarring van de twee betrokken merken bestaat. Rekwirante stelt dat het Gerecht bij deze conclusie blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of procedurevoorschriften heeft geschonden. De punten waarop het Gerecht het recht heeft geschonden, zijn hierna samengevat.

Het Gerecht heeft ten onrechte niet behoorlijk of helemaal niet onderzocht of de waren waarvoor de conflicterende merken zijn ingeschreven of waarvoor inschrijving van deze merken is aangevraagd, soortgelijk zijn. Het Gerecht heeft in de rechtsoverwegingen van zijn arrest blijkt gegeven van onjuiste rechtsopvattingen.

Het Gerecht had moeten onderzoeken of de waren waarvoor inschrijving is aangevraagd, en de waren waarvoor het gebruik van het conflicterende merk is bewezen, soortgelijk zijn. Indien het Gerecht dit had gedaan, zou het hebben moeten concluderen dat deze waren niet soortgelijk zijn, en dat er derhalve geen reden was om artikel 8, lid 1, sub b, toe te passen. Subsidiair had het Gerecht moeten concluderen dat hooguit de aard van de waren op het eerste gezicht soortgelijk is, en dat deze geringe soortgelijkheid bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient te worden gecompenseerd door een bijzonder grote mate van overeenstemming van de conflicterende merken, waarbij de redenen waarom het relevante publiek kan aannemen dat ze van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, moeten worden aangegeven (hetgeen niet is gebeurd).

Het Gerecht heeft artikel 8, lid 1, sub b, onjuist toegepast bij de beoordeling van de relatieve overeenstemming van de conflicterende merken. Het heeft zijn globale beoordeling niet gebaseerd op de totaalindruk die de merken visueel of auditief oproepen bij de gemiddelde consument, doch op een minutieuze ontleding van de kenmerken die de woorden waaruit de respectieve merken bestaan, in de taal en met name in de spreektaal hebben.

Bij de beoordeling van de overeenstemming had het Gerecht de merken in hun geheel moeten beschouwen, en daarbij moeten onderzoeken welke visuele en inzonderheid welke fonetische indruk de conflicterende merken in hun geheel nalaten bij de gemiddelde consument. Bovendien heeft het Gerecht er geen rekening mee gehouden dat aangaande de betrokken waren vaststaat dat het relevante publiek normaliter vrij veel aandacht besteedt aan het uitkiezen en gebruiken ervan. Indien het Gerecht de juiste benaderingswijze had gevolgd, zou het tot de conclusie zijn gekomen dat de twee merken zowel fonetisch als visueel verschillen.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het relevante publiek niet te omschrijven en heeft artikel 8, lid 1, sub b, onjuist toegepast door vast te stellen dat patiënten deel uitmaken van het relevante publiek. Het Gerecht had juridisch correct moeten concluderen dat het relevante publiek bestaat uit beoefenaars van de medische beroepen.

Het Gerecht is bij zijn beoordeling van de soortgelijkheid van de waren en van de overeenstemming van de merken routinematig te werk gegaan. Het heeft de vastgestelde soortgelijkheid en overeenstemming niet tegen elkaar afgewogen en niet onderzocht of daardoor verwarringsgevaar kon ontstaan. Het heeft daarentegen verondersteld dat dit het geval was. Daarop heeft het Gerecht geoordeeld dat de verschillen tussen de betrokken merken en waren dat verwarringsgevaar niet wegnemen, zonder dit oordeel te motiveren. Bijgevolg heeft het Gerecht bij de toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of procedurevoorschriften, inzonderheid artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering, geschonden door zijn beslissing niet te motiveren.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de mate waarin de gemiddelde consument aandacht besteedt aan de betrokken waren, en door niet te onderzoeken of het verwarringsgevaar hierdoor afneemt. Het Gerecht had rekening moeten houden met het feit dat de gemiddelde consument bijzonder aandachtig is wanneer hij zijn keuze uit de betrokken waren voorbereidt en maakt, en met de gevolgen die deze omstandigheid voor het bestaan van verwarringsgevaar heeft. Bijgevolg heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, sub b, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, onjuist toegepast.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris op 22 februari 2006 — Philippe Derouin tegen Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Zaak C-103/06)

(2006/C 108/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Philippe Derouin

Verweerster: Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris — région parisienne (Urssaf)

Prejudiciële vraag

Dient verordening nr. 1408/71 van 14 juni 1971⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat een verdrag als het Frans-Britse belastingverdrag van 22 mei 1968 bepaalt dat in het Verenigd Koninkrijk verworven inkomsten van in Frankrijk woonachtige werknemers die aldaar zijn aangesloten bij het stelsel van sociale zekerheid, zijn uitgesloten van de heffingsgrondslag voor de algemene sociale bijdrage (CSG) en de bijdrage ter vereffening van de sociale schuld (CRDS) die in Frankrijk worden geïnd?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkende en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149 blz. 2).